

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7957/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט י' אלרון

העותרים: 1. פלונית
2. פלוני

נגד

המשיבים: 1. שר התקשורת
2. משרד התקשורת

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ביניים

בשם העותרים: בעצמם
בשם המשיבים: עו"ד ערין ספדי-עטילה ועו"ד מיה דיין

פסק-דין

השופט י' עמית:

העתירה שלפנינו מכוונת נגד הליך השימוע שפורסם על ידי משרד התקשורת ביום 9.9.2020 בעניין "הוראות לעניין איסור חסימת אפשרות החיג למספרים מסוימים". העותרים מלינים, בין היתר, על אופן פרסום השימוע וכן על כך שנקבע כי התייחסויות לשימוע תשלחנה בדואר אלקטרוני (להלן: דוא"ל) לכתובת ייעודית. נטען כי הן החשיפה לפרסום השימוע והן משלוח תגובה אליו מחייבות שימוש באינטרנט, הנוגד את אורח חייו של הציבור החרדי.

1. העובדות הצריכות לעניין תוארו בהרחבה בבג"ץ 6507/20 ועדת הרבנים לענייני תקשורת נ' שר התקשורת (26.11.2020) (להלן: עניין ועדת הרבנים) ולא נחזור עליהן כאן. בקצירת האומר, ענייננו בשימוע העוסק בתיקון מוצע לרישיונות למתן שירותי טלפון. התיקון מציע להוסיף מספר הגבלות חדשות לבעלי רישיונות למתן שירותי טלפון, וביניהן האיסור לחסום את האפשרות לחייג למוקדי חירום ומצוקה וכן למספרי טלפון שהוקצו למדינה ומוסדותיה. התיקון הוצע לאחר שהתקבלו תלונות במשרד התקשורת בנוגע לחסימת האפשרות של בעלי "מספר כשר" לחייג למספרי

טלפון אלה. השירות של "מספר כשר", הנפוץ בקרב הציבור הדתי והחרדי, מסופק באמצעות מכשיר ייעודי המגביל פעולות מסוימות, ובין היתר, את האפשרות להתקשר למספרי טלפון שנחסמו על ידי ספק התקשורת בתאום עם ועדת הרבנים לענייני תקשורת - עמותה "הפועלת על מנת לקיים מסלולי תקשורת התואמים להשקפת העולם החרדי" (שם, בפסקה 2).

2. בתגובתם המקדמית, המשיבים עמדו על כך שביום 1.11.2020 פנה עותר 1 (להלן: העותר) למשיב 2 (להלן: משרד התקשורת), בין היתר כדי להודיע על כוונתו לבקש להצטרף לעתירה בעניין ועדת הרבנים וכן כדי להלין על כך שלא ניתן להגיב לשימוע באמצעות הפקסימיליה. יוער כי בהתאם למסגרת הזמנים שהוקצתה להגשת התייחסויות לשימוע, בשלב זה ניתן היה להגיב אך לחלק מן התיקונים שהוצעו במסגרת השימוע. למחרת, ביום 2.11.2020, נמסר לעותר, בין היתר, כי ניתן להגיב לשימוע גם באמצעות הפקסימיליה ולשם כך הועבר לו מספר רלוונטי. עוד צוין כי אף ששרד התקשורת נעתר לבקשת העותר להגיב לשימוע באמצעות הפקסימיליה, בפועל העותר העביר אלפי טפסי התנגדות לשימוע באמצעות הדוא"ל. זאת, לצד תגובות נוספות לשימוע, שהתקבלו באמצעות הדוא"ל, מגורמים שונים בציבור החרדי. לשיטת המשיבים, היקף התגובות שהתקבלו באמצעות הדוא"ל מהציבור החרדי בכלל ומהעותר בפרט מעידים כי הן דרכי פרסום השימוע והן מתן האפשרות להגיב לשימוע באמצעות הדוא"ל היו סבירים ואף אפקטיביים בפועל. עוד הוסיפו המשיבים כי נכון ליום 31.12.2020 טרם התקבלה החלטה סופית בעניין השימוע.

3. דין העתירה להידחות על הסף, מחמת היותה עתירה מוקדמת. הלכה מושרשת היא כי אין בית משפט זה נדרש להשגות אודות אופן התנהלותו של הליך שימוע בטרם קבלת החלטה של הרשות המוסמכת בעניין (ראו: 3796/15 דוראד אנרגיה בע"מ נ' הרשות לשירותים ציבוריים- חשמל, בפסקה 4 (12.7.2015)); בג"ץ 4894/15 הפורום הישראלי לאנרגיה נ' ממשלת ישראל, בפסקות 12-14 (22.7.2015); בג"ץ 2451/19 מי אביבים 2010 בע"מ נ' הרשות הממשלתית למים ולביוב, בפסקה 4 (22.5.2019)). המועד המתאים לבחינת טענות העותרים, באשר לפגמים הנטענים שנפלו בהליך השימוע, באופן פרסומו ובדרכים שניתן היה להגיב לו הוא לאחר קבלת החלטה סופית של משרד התקשורת בעניין התיקונים המוצעים. טענותיהם של העותרים תשמרנה, והם יוכלו לתקוף את הליך השימוע במועד המתאים לכך.

4. זאת ועוד. גם בעניין ועדת הרבנים הועלו טענות בנוגע לאופן פרסום השימוע אך העתירה נדחתה על הסף בהיותה עתירה מוקדמת. דומה אפוא כי העתירה שלפנינו היא בבחינת "שידור חוזר" של אותן טענות ודין העתירה להידחות אך בשל כך.

5. דין העתירה להידחות גם לגוף הדברים. כפי שנכתב בתגובת המשיבים, ביום 30.8.2020 התקיימה ישיבה של נציגי משרד התקשורת ונציגי ועדת הרבנים לענייני תקשורת בה נמסרו פרטים על אודות התיקון המוצע. דבר השימוע הובא לידיעת כתבי תקשורת, וביניהם עיתונאים וכתבים מהמגזר הדתי-חרדי, וקיבל ביטוי הן בעיתונות החרדית המודפסת (העיתונים המפורטים בסעיף 16 לתגובה) והן באתרי אינטרנט שנחשבים כנצפים ומקובלים במגזר. העובדה שהתקבלו תגובות לשימוע באמצעות הדוא"ל מגורמים שונים בציבור החרדי לרבות העותרים עצמם, כמו גם העובדה שמשרד התקשורת אפשר משלוח התייחסויות לשימוע גם באמצעות מכשיר הפקסימיליה – כל אלה מצביעים הן על האפקטיביות של פרסום השימוע ועל המודעות לקיומו והן על נגישות ואפשרות להגשת תגובות ועמדות בהתייחס לשימוע, כך שלא אלמן ישראל.

6. העתירה נדחת אפוא על הסף, ועמה הבקשה למתן צו ביניים, ולא מצאנו מקום לאפשר תשובה של העותרים לתגובה. העותרים ישאו בהוצאות המשיבים בסך 2,000 ₪.

ניתן היום, כ"ג בטבת התשפ"א (7.1.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט